

रोमश adj. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1,20, a.

रोक्विणी f. eine Art Stahl ÇKDr. u. वज्र.

रोडि m. patron. PAT. a. a. O. 4,85, b.

रोण adj. von रोणी P. 4,2,78.

रोद्र 13) a) मेघानरित^० so v. a. Ungewitter Spr. (II) 5946. — Vgl. oben घात^०.

रोद्रनेत्रा f. N. pr. einer Göttin KĀLAĀKRA 4,79.

रोक्विणी 1) mit dem Nakshatra Rohiṇī in Verbindung stehend: पौर्णमासी ŚĀMAVIDH. Br. 2,4,9. — 3) b) राजनरोक्विणायाम् ŚĀMAVIDH. Br. 1,4,7. राजनरोक्विणके 2,1,6.

लकुट KĀRAKA 4,7. लकुटाकृति Spr. (II) 5886.

लक्ष्, लक्षेत् in der Bed. erkennen MBh. 12,4813.

लक्षणा 3) a) अलक्षणां काव्यम् ein sich durch Nichts auszeichnendes —, unbedeutendes Gedicht Spr. (II) 2095.

लक्ष्य 3) लक्षित nicht an und für sich, sondern erst in übertragener Bedeutung unanständig VĀMANA 2,1,18.

लक्ष्मणी 2) b) HEM. JOGAÇ. 3,68. — 3) c) einer Göttin KĀLAĀKRA 4,32.

लक्ष्मन् 1) ein gutes Merkmal, Vorzug Spr. (II) 6502.

लग् Sp. 477, Z. 1 lies कानिचिद्वासराणि.

लघ्य् so v. a. leicht erscheinen lassen Spr. (II) 6858.

लघीयस्त्व (von लघीयम्) n. geringes Ansehen, das Geringsgeschätzwerden HEM. JOGAÇ. 2,56.

लङ्कास्थायिन् m. eine best. Pflanze ÇABDAK. im ÇKDr.

लज्, act. लज्जति sich Jmds (gen.) schämen Spr. (II) 7420.

लज्जा 1) ०कर Venis. 11,6.

लठ्कना nach लञ्च zu stellen.

1. लप् mit उद् caus. Z. d. d. m. G. 27,92.

— संप्र vgl. संप्रलाप.

लभ् mit समा 3) erlangen, gewinnen Spr. (II) 4859, v. 1.

1. लम्ब् mit व्यव s. व्यवलम्बिन्.

— वि, अवि लम्बित n. Bez. einer best. fehlerhaften Aussprache der Vocale PAT. a. a. O. 1,20, a.

— प्रवि, ०लम्बित n. langes Zögern Z. d. d. m. G. 27,73.

लम्ब Sp. 510, Z. 15, die richtige Lesart ist लम्बाविश्वयमौ.

लम्बक 2) KĀLAĀKRA 5,159.

लम्ब् mit अनु caus. Jmd in gute Laune versetzen: कुशिकमुतवचोऽनु-लालित R. ed. Bomb. 4,22,24.

ललाम 1) RV. 4,100,16.

ललित 4) a) Scherz Spr. (II) 2349. 4913. — b) Anmuth, Schönheit, Pracht überh. Spr. (II) 7360.

लवणा vgl. oben निर्लवणा.

लवणजल m. das Meer MBh. 8,1212.

लवणीकर् सार्ज Pat. a. a. O. 1,296, b.

1. ला mit आ an sich ziehen, in sich aufnehmen GopĀLATĀPANI 2,43 in einer etymologischen Spielerei.

लान्तावापिष्य n. Handel mit Lack und ähnlichen Artkeln HEM. JOGAÇ. 3,98. 106.

लाङ्गल 1) a) Z. 8 lies सौवर्णेर्लाङ्ग^०.

लाङ्क mit निम् s. oben निर्लाङ्कन.

लाङ्कनता f. das Geflochtensein, Beflecktsein Spr. (II) 2280.

लालन 3) लालनाम्नयिषो दोषास्ताडनाम्नयिषो गुणाः PAT. a. a. O. 8,9, b.

लिख् mit विपरि, प्रादेशं विपरिलिखति = प्रादेशं विमाय परिलिखति ebend. 1,297, b. 298, a.

लिप् Sp. 543, Z. 13 v. u. MBh. 8,2059 ist zu अत्रलित zu stellen.

1. ली mit वि 4) Z. 7. 8 Spr. 2840 gehört zu 5); vgl. Spr. (II) 6184.

3. ली Z. 1 lies GANARATNAM. st. SIDDE. K.

लीनता (?) HEM. JOGAÇ. 4,88. vielleicht दीनता zu lesen.

लीला 3) विधिवत्सत्कृत्य न तु लीलया so v. a. nicht zum blossen Schein R. ed. Bomb. 1,13,14.

लीलाय्, लीलयायित n. impers. Z. d. d. m. G. 27,47.

लुद्, intens. लोलुठीति sich wälzen, von einem Betrunkenen HEM. JOGAÇ. 3,14.

— निम्, गर्भो निर्लुठितः aus dem Mutterleibe herausgetreten PAT. a. a. O. 1,230, b.

लुम् Z. 7 lies ला, लोभिला.

लुल्, लोलमान VĀMANA 5,2,9.

1. लू mit व्यति act. gemeinsam hauen, — schneiden: देवदत्स्य धान्यं व्यतिलुनति PAT. a. a. O. 1,246, b.

लेख्य 2) c) अमर्गणानालेख्यमासाय so v. a. auf das Verzeichniss der Götter gelangt seiend RAGH. 8,94.

लेलाय्, lies 3. ली.

लैङ्ग adj. das grammatische Geschlecht betreffend: विधि PAT. a. a. O. 2,360, b.

लोक् mit अत्र 1) vgl. Spr. (II) 6855.

लोकवर्तन vgl. u. वर्तन 4) f).

लोकविद् die Welten kennend MBh. 6,4450.

लोकस्थिति, an den beiden ersten Stellen bedeutet das Wort Bestand der Welt.

लोच् mit वि s. 1. विलोचन.

लोचन 3) KĀLAĀKRA 3,140. 4,110. 145. 5,16. 94.

लोठिका f. N. pr. einer Prinzessin RĪĪĀ-TAR. 7,11. 120.

लोडन das Belästigen: परकलत्रकुचदय^० Spr. (II) 7247.

लोधतिलक n. eine best. Form der Upamā, eine Species der Samī-
sṛṣṭi, VĀMANA 4,3,32.

लोप्ती f. ein Klumpen Teig BhĀVAPR. 5.

लोमधि, vielleicht सलोमधि gemeint; vgl. मुलोमधि.

लोक्मुद्दिकर् n. Borax RĪĪĀN. 6,244.

लेकितपादक adj. (f. ०पादिका) dessen Fusssohlen noch roth sind (in der ersten Kindheit) PAT. a. a. O. 4,20, a.

2. लौम, लौमन ist die richtige Form. Am Schluss 167 st. 144 zu lesen.

लौयमान m. patron. von लूयमान PAT. a. a. O. 1,62, a.

लौकारि m. patron. von लौकार् ebend. 4,57, b.

वंश 3) c) = त्रसरेणु BhĀVAPR. und ÇĀRṆE. SĀM. 1,1,11. 14. — Vgl. घंती.

वंशमय ŚĀMAVIDH. Br. 3,4,6.

वक्तव्य 1) n. impers. mit सकृ Spr. (II) 6735.